

Förklaring av trosbekännelserna

Publicerad: 07 November 2014

Fråga: Hur kan man förklara trosbekännelserna?

Svar: Trosbekännelserna är nycklarna till islam och det går inte att träda in i islam utan dem. När profeten – över honom vare Allāhs frid och välsignelser – sände Mu'ath bin Jabal till Jemen beordrade han honom därför att först kalla dem [jemeniterna] till att vittna om att det inte finns någon gudom värdig att dyrka utom Allāh och att Muhammad är Allāhs sändebud. [al-Bukhārī 4347 och Muslim 19]

Det första yttrandet, vittnesmålet om att det inte finns någon gudom värdig att dyrka utom Allāh, innebär att man genom det talade ordet och sitt hjärta bekräftar att ingen har rätt att dyrkas utom Allāh den Allsmäktige. Detta beror på att ordet ilah avser något som dyrkas.

Denna fras låter förstå både ett förnekande och en bekräftelse. Förnekelsen säger att det inte finns någon gudom och bekräftelsen att det är utom Allāh.

Allāh är den Allsmäktiges namn i stället för predikatet lā [det finns ingen] som har utelämnats och det betyder: Det finns ingen sann gudom som har rätt att dyrkas utom Allāh. Detta är en bekräftelse i ord när hjärtat har trott på att det inte finns någon gudom som har rätt att dyrkas utom Allāh den Allsmäktige. I detta innefattas en uppriktig dyrkan av enbart Allāh och en förnekelse av att någon annan har rätt att dyrkas.

Genom att vi byter ut predikatet i detta uttryck mot det rätta ordet besvarar vi det tvivel som drabbar många [när de menar]: "Hur kan ni säga att det inte finns någon gudom utom Allāh när det finns gudomar som dyrkas jämsides med Honom. Han kallar dem gudomar och de som dyrkar dem kallar dem för gudomar?"

Allāh den Välsignades, den Upphöjdes säger:

"De gudar som de anropade vid sidan av Gud kunde inte hjälpa dem när deras Herres dom föll; [tron på] dem förde dem bara allt snabbare mot [den slutliga] undergången." [Koranen 11:101]

"Sätt därför inte en annan gud vid Guds sida; då kommer du att kastas, förhatlig och utstött, i helvetet." [Koranen 17:39]

"Och anropa aldrig en annan gud jämte Gud. Det finns ingen gud utom Han. Allt skall förgå utom Han [som förblir i evighet]; domen är Hans och till Honom skall ni föras åter." [Koranen 28:88]

"Och ingöt hos dem tålmod och beslutsamhet. Och de reste sig [mot den hedniska överheten] och sade: 'Vår Herre är himlarnas och jordens Herre. Aldrig kommer vi att anropa en annan gud än Honom; [gjorde vi det] hade vi sannerligen [gjort] något oerhört!' [Koranen 18:14]

"Se, Vi sände Noa till hans folk och han sade: 'Dyrka Gud, mott folk – ni har ingen annan gud än Honom! Jag bävar för det straff [som annars skall drabba] er en Dag av svåraste vända.'" [Koranen

7:59]

Hur kan vi då säga att det inte finns några gudomar jämsides med Allāh när existens av andra gudomar som dyrkas jämsides med honom har bevisats? Hur kan vi bekräfta dyrkan av andra gudomar jämsides med Honom den Upphöjde när sändebuden har sagt till folken:

”Detta, därför att Gud är Sanningen, och allt det som människor anropar i Hans ställe är sken lögn; Gud är den Höge, den Våldige.” [Koranen 31:30]

Svaret på dessa tvivel blir tydligt från predikatets innebörd i orden: *Lā ilāha illAllāh*. Vi säger att dessa gudomar som dyrkas jämsides med Allāh är gudomar som dyrkas – men de är falska sådana. De är inga sanna gudar och de har ingen rätt att dyrkas. Allāh den Upphöjde säger:

”Har ni ägnat en tanke åt al-Lāt och al-Uzza och Manāt, den tredje [som ni dyrkar]? Förbehåller ni er alltså manlig, och tillskriver Honom kvinnlig avkomma? Det är sannerligen en ojämn fördelning!” [Koranen 53:19–23]

I detta finns bevis för detta och likaså finns det bevis när Allāh den Upphöjde berättar om Josef:

”Vad ni dyrkar vid sidan av Honom är ingenting annat än namn som ni har tänkt ut, ni och era förfäder; Gud har inte gett er tillstånd till detta.” [Koranen 12:40]

Innebörden av *Lā ilāha illAllāh* är att ingen har rätt att dyrkas utom Allāh den Allsmäktige. När det gäller de gudomar som dyrkas vid Hans sida är deras påstådda gudomlighet inte äkta. Detta innebär att deras gudomlighet är falsk och utan tvekan är den sanna gudomligheten Allāhs den Allsmäktiges.

Vittnesmålet ”Muhammad är Allāhs sändebud” är en bekräftelse i ord och med hjärtats tro på att Muhammad bin ‘Abdullāh al-Qurashi al-Hashimi är Allāhs sändebud till alla skapelser, människor som jinn. Detta är något som Allāh den Allsmäktige talar om i Koranen:

”Säg: ’Människor! Jag är Guds Sändebud, [utsänd] till er alla av Honom som äger herraväldet över himlarna och jorden! Det finns ingen gud utom Han – Han som skänker liv och skänker död. Tro därför på Gud och Hans Sändebud, den olärde profeten, som tror på Gud och Hans ord, och följ honom så att ni får vägledning.” [Koranen 7:158]

”Välsignad vare Han som steg för steg har uppenbarat för Sin tjänare den måttstock [med vilken rätt kan mätas och skiljas från orätt] och som skall tjäna som en varning för alla folk.” [Koranen 25:1]

Detta vittnesmål nödvändiggör att man:

Tror på allt som sändebudet – över honom vare Allāhs frid och välsignelser – har berättat för oss, utför hans kommenderingar, undviker vad han har förbjudit och inte dyrkar Allāh på annat sätt än vad han föreskrivit för oss.

Något som också förstås genom detta uttalande är du inte tror att Allāhs sändebud – över honom vare Allāhs frid och välsignelser – har någon rätt till herrskap och kontroll över universum, eller att han har rätt att dyrkas. I stället är han en skapelse som inte dyrkas. Likaså är han ett sändebud som

vi måste tro på. Han förfogar inte över några krafter för att hjälpa eller skada sig själv eller någon annan, utom på så vis som Allāh tillåter. Han den Upphöjde säger:

”Säg: ’Jag säger inte till er att jag har Guds skatter [i min hand] och jag känner inte det som är dolt för människor. Inte heller säger jag till er: ’Se, jag är en ängel.’ Allt jag gör är att följa det som uppenbarats för mig.” [Koranen 6:50]

Han är därmed en av Allāhs tjänare som Allāh kommenderar, och han följer vad han kommenderas att göra. Allāh den Upphöjde säger:

”Säg: ’Jag har ingen makt över er och kan inte vålla er skada; inte heller [kan jag] förmå er att följa den raka vägen. Säg: ’Ingen kan skydda mig mot Gud och jag kan heller inte finna en tillflykt undan Honom.” [Koranen 72:21–22]

Detta är innebörden av vittnesmålet om att ingen är värdig att dyrkas utom Allāh och att Muhammad är Allāhs sändebud. Genom denna innebörd förstår du att ingen har rätt att dyrkas, varken ett sändebud från Allāh eller någon annan skapad varelse, och att dyrkan inte är för någon annan än enbart Allāh den Upphöjde:

”Säg: ’Min bön och all min andakt, mitt liv och min död tillhör Gud, världarnas Herre, Han som inte har någon vid Sin sida; till detta har jag kallats och jag är den förste av dem som har underkastat sig Guds vilja.” [Koranen 6:162–163]

Sändebudets rättighet är att tilldela honom den status som Allāh den Upphöjde har givit honom: Att han är Allāhs tjänare och sändebud.

Källa:

Fahd bin Nasir bin Ibrahim as-Sulaiman(1424), Fatawa Arkanul-Islam. Volym 1. Libanon: Makbtaba Dar us-Salam. 72 s. ISBN 9960-892-66-2

Muhammed Knut Bernström (1421), Koranens budskap. Simrishamn: Proprius. ISBN 91-7118-887-8